

19 "בידך אפקיד רוחי גו' א־ל אמת"⁶⁰. כי ענינו של "אמת" הוא ע"ד בחי' "אחד" הנ"ל, וכמש"נ⁶¹ "ואמת הוי' לעולם"⁶², וכדאי' בירושלמי⁶³ ש"חותמו של הקב"ה אמת" לפי שבג' האותיות א'מ'ת', הנה הא' ראשונה שבאותיות, ומ' – אמצעיתן, ות' – אחרונה שבאותיות, כמ"ש⁶⁴ "אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים", והיינו שבכל עניני העולם מן הקצה אל הקצה יומשך ויתגלה "אמת הוי'" – אלופו של עולם, וש"מאמיתת מציאותו נמצאו כל הנמצאים". ולכן איתא בספרים⁶⁵ שבהסיר הא' ממלת "אמת" נשאר "מת" – היפך ענין החיים.

וכשם שבכללות, הרי במתן תורה ניתן הכח על בירור וזיכוך העולם, כך בעבודתו הפרטית של כאו"א, ע"י בירור וזיכוך חלקו בעולם ע"י עבודתו כמצווה עליו בתורה (בחי' משה), באים להגאולה הכללית⁶⁶ (בחי' משיח) בעגלא דידן.

(משיחת אַחַשׁוּפַּ תַּשְׁכִּיט)

1 ח. האדם הוא עולם קטן⁵¹. וע"ד סדר הנ"ל בעולם (כפשוטו) כן הוא בכאו"א ובכל יום ויום, אשר יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב. ואח"כ אומר בידך אפקיד רוחי. ולמחרתו נעשה ברי' חדשה⁵² ומתחיל עבודה חדשה. עבודת היום מתחילה בתפלה ותורה – "לביהכ"נ ומביהכ"נ לביהמ"ד"⁵³, ואז גם מקבל "הכח" לעבודתו בעולם: נפה"א מתפשטת בגופו (ע"י התפלה⁵⁴) ויכול למשול ביצה"ר ובחלקו בעולם (ע"י התורה – תבלין ליצה"ר⁵⁵ וכפשוטו – הוראה בכל דרכיו); ואח"כ באה העבודה בפועל בעניני עולם – "הנהג בהם מנהג דרך ארץ"⁵⁶. ועד אשר כמ"ש הרמב"ם⁵⁷ "שהחכם כו' צריך שיהי' ניכר כו' במאכלו ובמשקלו וכו'", והיינו שבכל ענינים אלו יהי' ניכר שהוא "החכם עיניו בראשו" ו"מלט הוא את העיר (קטנה) בחכמתו"⁵⁸, ה"חד" בטל לה"אלף" אלופו של עולם ע"י "אאלפך חכמה"⁵⁹.

16 ולאחרי גמר עבודת היום, שאז עושה האדם חשבון צדק של עבודתו במשך היום, מודגש שוב תפקידו להמשיך בחי' האל"ף בכל עניני העולם. וזהו שאומר

59 איוב לג, לג.

60 תהלים לא, ו.

61 תהלים קיז, ב.

62 ראה לקו"ת בהעלתך ל, ד.

63 סנהדרין פ"א ה"א. וראה דב"ר פ"א, י. שהש"ר פ"א ט, א.

64 ישעי' מד, ו.

65 חדא"ג מהרש"א סנהדרין צז, א. ד"ה בלא זימני. וראה מאו"א מע' אמת.

66 ראה אגה"ק ס"ד.

51 תנחומא פקודי ג. תס"ט (ק, א). ועייג"כ אדר"נ פל"א. קה"ר א, ד.

זח"א קלד, ב. מו"נ ח"א פע"ב. לקו"ת במדבר ה, סע"א.

52 ילקו"ש תהלים רמז תשב. שו"ע אדה"ז או"ח מהדר"ק ס"ד ס"א, ס"ו ס"א.

53 ברכות סד, א.

54 לקו"ת פנחס עט, ד. ובכ"מ.

55 ראה קידושין ל, ב.

56 ברכות לה, ב. וראה שו"ע אדה"ז או"ח סי' קנה-קנו.

57 הל' דעות פ"ה ה"א.

58 קהלת ב, יד. ט, טו. נדרים לב, ב.